

Maud van Thiel: „Hoogbegaafden denken, voelen, oordelen en doen de dingen heel snel.“

Foto: Freek Wolff

Maud van Thiel: 'Hoogbegaafdheid zit in hele lijf'

09 10 2013

EDE - Hoogbegaafden zijn personen met een IQ dat boven de 132 uitsteekt. Slechts 2,3 procent van de bevolking behoort tot die categorie. Dit kan bij deze groep tot psychische en sociale problemen leiden. Maud van Thiel (58) helpt hen om het leven weer op de rails te krijgen. Een bezoek aan haar praktijk Oya aan de Stationsweg 111.

door Freek Wolff

Het tapijt in haar praktijkruimte is dieprood en warm van kleur. Er hangen Afrikaanse maskers aan de muur. „Oya is de Afrikaanse godin van de chaos en de transformatie. Dat vond ik wel toepasselijk, want met therapie creëer

je eerst ook chaos om nieuw evenwicht te bereiken."

De geboren Limburgse studeerde eerst gezinssociologie, daarna psychologie en vervolgens postdoctoraal psychotherapie. „Want dan pas kun je helpen en genezen. Ik zeg altijd dat ik een poesje met mensen meeloop en ze hier en daar een weloverwogen duwtje geef."

Van Thiel werkte bij reguliere instellingen, zoals de oude Riagg. „Het klinkt banaal, maar het allerbelangrijkste is dat je goed moet luisteren, kijken en je verplaatsen in de ander. Je moet een veranderingsproces op gang kunnen brengen en houden. Ik denk dat genezing in een vertrouwensband ligt."

Haar focus op de hoogbegaafdenproblematiek bij (jong) volwassenen bleek een gouden greep, want vanaf dag één had ze een wachtlijst voor haar praktijk. „Een hoogbegaafde is een snelle, slimme denker die complexe zaken aankan. Autonoom, nieuwsgierig en gedreven van aard. Een sensitief en emotioneel mens, intens levend."

Al is het nog een hypothese, maar aan hoogbegaafdheid ligt heel waarschijnlijk een fysieke oorzaak ten grondslag. „Met hun bijzonder 'spitse' zenuwstelsel kunnen hoogbegaafden heel verfijnd waarnemen, voelen en denken. Hoogbegaafdheid zit dus niet ergens in je hoofd, wat je er zo uit kunt halen. Het zit in je hele lijf."

„Een hoogbegaafde is dus gezond en het meest bekende vooroordeel is dat zo iemand sociaal onhandig is. Dat is een nare vergissing, want onder elkaar kan het er wonderlijk geanimeerd en sociaal ontspannen aan toe gaan. Maar omdat hoogbegaafden onbewust voelen dat ze anders in elkaar steken dan de meeste mensen en niet weten wat de oorzaak is, gaan ze onhandig doen en krijgen ze geen aansluiting. Dan worden ze sociaal kwetsbaar. Vanuit het besef van hoogbegaafdheid kun je handvatten krijgen."

Van Thiel vindt dat hoogbegaafden zich niks hoeven te verbeelden, omdat het een erfelijke kwestie is. Tegelijk is trots op z'n plaats, „als je die gaven gepolijst hebt en er iets nuttigs mee doet." En dat kunnen professoren zijn, maar net zo goed bakkers, timmerlieden of buschauffeurs.